

רפי ויינמן

עפרה יקרה,

למרות שכמובן הייתי מודע לבעיות הבריאותיות שלך, בכל זאת, הידיעה על מותך הפתאומי הכתה אותי בתדהמה ובצער, וכנראה שלא רק אותי.

היינו שכנים, בית ליד בית במשך עשרות שנים. ורק טבעי, שכאשר הצטרפת לאליהו חברנו ז"ל, קיבלנו ברצון ובאהדה את התושבת החדשה, אל חוג החברים ואל שכונתנו.

הסתבר שלא טעינו, הצלחת להיקלט בקיבוץ בכלל וביננו בפרט, ובמהרה הפכת לאחת משלנו.

לאחר כמה חודשים של עבודה במטבח, באגף הדיאטה, חזרת לייעודך בחיים, והתחלת בקריירה רבת שנים כמורה לתנך ולעברית בבית הספר "עמק החולה. עבודה בה התמדת עד ליציאתך לגמלאות.

פרק נוסף בחייך היו נישואיך לאליהו. אמנם שניכם כבר עברתם את גיל השלושים, אבל מרגע זה ואילך השתנו חייו של אליהו לבלי הכר. הבחור הצנוע והמסוגר משהו, התחיל פתאום לחיות.

כך עברו להן השנים. את הפכת לקיבוצניקית לכל דבר כשמלבד עבודתך כמורה, העברת בקיבוץ חוגים לתנ"ך ולספרות, והיית מעורה היטב בקורה סביבנו.

עפרה,

יכולת לחיות ביננו עוד אי אילו שנים טובות, אך נראה שנגזר אחרת וחבל לכולנו.

שלום חברה טובה.

נזכור אותך תמיד.

חבריך לשכונה